

Grafit a vakvezetőkutya blogja tizedik rész - [#grafitblog](#)

Összeszoktatás, avagy egy új élet kapujában első rész

Kedves Olvasóim!

Múlt alkalommal ugye ott hagytam abba, hogy megtörtént az első találkozásom a gazdijelöltemmel, s a „zsémbes” 4 lábú mostohámmal, mint a mesében. Az ismerkedés végén aztán ki lett mondva a varázs mondat: Őt szeretném mert olyan cuki, kedves, okos, s gyönyörű! Mondanom sem kell, hogy ezt nem a négylábú vénasszony mondta, tőle aztán mehettem volna az Óperenciás-tengeren túlra is! Még szerencse, hogy nem Bogié volt a végső szó. 😊

Emlékeztek ugye olvasóim, hogy Bogi nem más, mint az a vénlány, akivel a leendő kétlábú társamnál a fekhelyemet, vacsorámat, s a játékokat osztom majd meg az összeszoktatástól számított közel 3 évben. Mielőtt még nagyon előrerohannék a mesélésben, nagyon fontosnak tartom elmondani nektek követőim, hogy mivégre is van az a bizonyos összeszoktatás. !!

Én már ekkorra ki voltam képezve ugye, tudtam mindent, amit kellett tudnom ahhoz, hogy segítek egy látássérültnek. No nem is miattam kellett az egész herce-hurca, hanem az új körülmények miatt! Tudnotok kell, hogy ez nem olyan ám, hogy ripsz-ropsz megkap bennünket az új gazdink, s már indulunk is édeskettesben... Nem, nem, sora van mindennek. 😊

Én még ugye akkor a kiképzőmet tekintetem falkavezéremnek. Rá hallgattam, az ő szavára figyeltem, mit érdekelt engem az, hogy más mit locsog nekem! Hidegen hagyott. Nekem csak az számított, hogy mit mond az oktatóm, hisz idáig vele éltem, ő nevelgetett, ápolgatott, tanítgatott. Legelőször is azzal kezdődött, hogy a gazdijelöltem Bogival felköltözött a fővárosba egy barátnőjükhöz.

Két hétig tartott az összeszoktatásunknak eme része. Az első hét alatt naponta vitt hozzájuk a tanító, s mi ismerkedtünk egymással mindhárman. A futtatón találkoztunk, játszottunk, barátkoztunk. No mikor márkicsit kezdtem őket megkedvelni, akkor elkezdtünk olyanokat gyakorolni, hogy megkért az új gazdim, hogy üljek le, fekdjek le, álljak fel, menjek hozzá. Kérdezhetnétek, hogy no de erre meg mi szükség volt, hiszen én ezeket már mind tudtam akkorra! Azért kellett mindez, hogy megismerjem, s szokjam az új gazdám hangját, hogy szépen lassan rá kezdjek el figyelni, s nem a kiképzőmre, hogy amit kér tőlem, azt megcsináljam neki.

Pár nap után mikor már kedveltem egy kicsit, akkor már pár órára ott is maradtam velük a közös barátnőnél. Ismerkedtünk, szépen továbbra is, játszottunk. Simogattak engem, becézgettek, ettől én egész jól kezdtem érezni magam. 😊

Hogy Bogi mit szólt ehhez? Na azt inkább hagyjuk, zsémbeskedett kicsit, aztán királynői tartásban elvonult, s lefeküdt. Rájött persze arra, hogy két kézzel két kutyát is lehet ám simogatni, s mindkettőnkét egyszerre tud szeretgetni, tehát kezdett olvadozni a jég. A második héten már olyat is csináltunk, hogy az új simabőrű társam, természetesen az oktatóm felügyelete mellett rám adta a munkaruhámat, s egyenes szakaszon tettünk rövid sétákat.

Ekkor még nem bonyolítottunk túl semmit, hisz arról volt szó, hogy szépen megszokjuk egymás tempóját, tudjon szépen követni engem. Ez sem olyan ám, hogy pikk-pakk aztán már megyünk is hegyen-völgyön át, hisz mindketten tanulunk egymásra figyelni. S akkor

itt hadd ragadjam meg az alkalmat, hogy kisebb fokú felháborodásomnak adjak hangot! Nagyon sokan megszólaltak már bennünket akkor, hogy „De béna ez a kutya, látszik, hogy még tanuló, látom, nem megy még minden, még fejlődnie kell...” rengeteg ilyen csúfságos beszólást kaptunk! Nagyon kiakadtam, hisz olyan dolgokba szóltak bele, amihez nem is értenek, hisz mit tudták azt, hogy mi még csak most vagyunk együtt pár napja, hogy még nekem is szoknom kellett az új gazdim hangját, hogy a megerősítést a kiképzőmtől vártam! S, hogy rám merték azt mondani, hogy tanulatlan vagyok! Ez teljesen felháborított! Gondoltam is, hogy mi lenne, ha én is odamennék egy kisgyerekekhez, s azt mondanám, hogy no lám csak 3 éves vagy, s még nem tudod leolvasni a buszról a számokat???? Kedves olvasóim, ezek nem esnek jól sem nekünk kiképzett kutyáknak, sem az oktatóinknak, sem pedig a gazdijelöltjeinknek. Egy összecsiszolódási folyamatról van ám itt szó, ami egy jó félét jelenthet a vakvezetőkutya, s leendő gazdája között. !!

No most itt le is zárom e részt, ha a következő szerdán is velem tartotok, akkor megosztok veletek pár vicces történetet, amiből láthatjátok, hogy az én zsémbeskedő Boglárkám sem volt ám az Ő összeszoktatásuk alatt egy földre szállt angyal! Erről persze már simán megfeledkezett ekkorra, de ahogy ti is pontosan tudjátok, hogy nincs az a titok, ami egyszer ki ne derüljön! 😊

Addig is maradok mély tisztelettel:

Majaligeti Grafit

